

Hacı Ahmet Babam;

Bayramlar büyüklerin ziyaret edildiği, küçüklerin sevildiği mutlu günlerdir. Bizde 2006 yılının mutlu günü Ramazan Bayramında babam, annem ve kardeşlerimle kandan kana süzülüp, candan cana emanet ettiğin evlatların olarak ziyaret için sana yöneldik.

Yazdan kalan hoş bir sonbahar günüydü Kartalların konağı yollardan arabalarla geçtik sana geldik. Yaşayan ulu çınar ağacının dalları olarak bir araya geldikte arzın altında bütün dalların birleştiği kökümüzün, senin huzurunda olduk. Bizleri, türbenin dış cephesi bereketi temsil eden yeşil rengi ile karşıladı küçücük kapısı ile türbe girişi “ey ziyaretçi bu kapıdan kibirli dik kafalar değil tevazzuyu kılavuz edinmiş Hakkı sevenler girebilir” dedi. Mermerler bayaz rengi ile masumiyet ve saflığın asaletini, kırmızı rengi ile dikkatin yoğunluğunu anlattılar.

Hacı Ahmet Babam;

Binlerce sırlarınla türbenin duvarları arasında kalan bedeninin yurdunda, ruhunun kapısını çaldık sende seni anlamaya çalıştık. 1800 lü yılların şartlarında eşiğine yüz sürmek için uzaklardan gelen yanık gönüllü, mahzun dervişler uzun yollarda atlarını konak, güneşi çadır yaptıkları günlerin ruhunu anlamaya çalıştık.

Düşündük;

Gençliğinin en güzel çağlarında hayattan muhacir eşyadan öksüz, tül kanatlı bir kelebek gibi diyar diyar dolaştın. Suda gizli bir yol aradın da ruhların dipsizlik gölünde inciler topladın. O topladıklarını yoluna can ve baş koyanlara dağıttın. Seni tanıyanlar, yoluna tabi olup gayret edenler senin gönül bahçende dolu başaklar oldular.

Biliriz ki Ruhun (hay ve la yemut) gökyüzünde uçan bir kuş misali özgürdür. O kuşu ipi elinde olan uçurtma gibi türbende aradık. Sultanım bizce sen; bu dünyada ölmek üzere doğanlardansın. Gökkubbenin baki olan hoş bir sâdasısın.

Ne mutlu Seni görüp te fem-i muhsininden (güzel ağzından) çıkan sohbetlerinle feyizlenen, kerametlerinle büyülenenlere. Hakkı arayan gönüller seni bulunca, manevi hal sofranda o kadar doymuşlar ki, ezelden ebede fethedilmişler.

Bizde seninle ömür sürenlere gıpta ettik te ruhuna sunduğumuz Yasin, tebareke, amme ve fatihalar okuduk. Manevi tasarrufunla iç dünyamızı aydınlatmak ve ruhumuzu gıdalandırmak, senin yolunda yürümek ve sana layık nesil olmak için huzurunda bulunduk. Böylece türbende ellerimizi semaya, gönüllerimizi Allah (cc)’a açarak arzdan arşa bir çağrı, bir niyaz ve bir yakarıyla yalvardık.

Lisanımızı kirli sohbetlerden arındırmak, kalplerimizi gösteriş ve riyadan temizlemek, gönlümüzü Allahtan başka meyillere kapatıp, yüzlerimizi nurlandırmak üzere göz açıp kapayıncaya kadar nefislerimizle baş başa kalmamak için dualar ettik.

Ruhun şad ve müntesiplerin nasipdar olsun. Biliriz ki; Yaşadığın dönemin sufileri sana hep saygı duymuş, senden himmet ve feyizler almışlar. Din ve dünya caddesinde yolun hep sırat-ı müstakim üzere olmuş. Yaşadıkların ve miras bıraktığın mübarek yol ile yolumuzu aydınlatmış, eli kârda gönlü yarda olan bir dünya görüşü bırakmışsın. Ehl-i sünnet üzere yolunda yürüyenler kemâl semalarına kanat alıp uçmuşlar. Allahın rızası hangi yolda olmuşsa sen hep o yolda yürümüşsün.

Yıldız gibi olan ahlakınla insanlar sana bakarak ahlaklanmışlar. Âlimler yeryüzünün ışıklarıdır. Yaşadığın asrın ve içinde bulunduğun topluluğun cehalet karanlıklarına aydınlık ve gönüllerin nuru olmuşsun.

Her medeniyetin bir maddi bir de manevi yönü vardır. Diğer bir ifade ile bir fiziki birde metafiziki yönü vardır. İslam medeniyetinin manevi ruhu senin gibi hal hareketi ve yaşantısı ile Peygamberimizin güzel ahlakını özünde temsil edip, hayatına hâkim kılanların şahsında yaşar ve onu örnek alanlara geçer.

Bakmasını bilip, gönül gözü ile görenler için türbelerin boyasından tutunda mimarisine dair her detay ziyaretçilerine bir mesaj verir. Ne mutlu gönül gözüyle bakıp ta o mekânlarda Allahın rahmet ve bereketini, evliyanın feyiz ve himmetini alabilenlere. Gönül kabını boş götürüp de dolduranlara. Nasıl ki zahirde ziyaret edilen hane sahibi gücü nispetinde misafirine ikramlarda bulunursa türbesi ziyaret edilen evliyalarda manevi güçleri nispetinde ikrâmlarla ziyaretçilerini ağırlarlar.

Hacı Ahmet Babam;

Öpülecek ellerin artık toprak altında. Sanamer'den doğan berrak sularla vücudumuz hayat bulurken manevi tasarrufundan doğan hikmet suları ile kalbimizi yıkadık, nefse ve kötülüğe dair tüm çirkinlikler temizlendi.

Elbette bu vatan sadece üzerinde yaşayanlarla değil altında yatanlarla bir bütündür. Hatta bazı mekânların şerefi orayı mekân tutanlardan kaynaklanır. Hiç şüphesiz Sanamer'in şöhreti ve şerefi ömrünün çoğunu seyahatle geçirdikten sonra orayı mekân tutan Hacı Ahmet Babadan gelir.

Hacı Ahmet Babam;

Teknolojinin insan hayatına doludizgin girdiği bu asırda, maddenin mananın önüne geçerek, bozulan ruh sıhhatini, madde gücünü elinde tutanların güçsüzlere karşı azalan şefkatini ve haksızın haklıya yaptığı zulüm karşısında tükenen takati kuvvetlendirmek için insanlık sana ve senin yolunda yürüyenlere muhtaçtır.

Abdülbaki ÇINAR

25.10.2006